

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เฝ้าแต่ฝึกฝนสิ่งนี้ขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา และลูกจะทำความก้าวหน้าอย่างมากต่อไป

คำถาม: สติปัญญาของลูกๆ ใดที่จะสามารถมีการจดจำระลึกถึงพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ?

คำตอบ: ลูกๆ ที่ได้ตระหนักรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกๆ บางคนถามว่าจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะจดจำจุด บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนที่ได้จดจำท่าน โดยพิจารณาว่าท่านนั้นเป็นแสงที่คงอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด เวลานี้เมื่อลูกพูดว่าท่านคือจุดแห่งแสง พวกเขา ก็กลับมาสับสน เหตุนี้เองก่อนอื่นควรมีศรัทธาว่าพ่อไม่ใช่แสงที่คงอยู่ตลอดไปที่ไม่มีที่สิ้นสุด เพียงเมื่อลูกตระหนักว่าท่านคือจุดที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่งที่ลูกจะสามารถมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำได้

โอมชานติ ลูกๆ ทั้งหมดกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง มานมานะบาฟ! อันที่จริงนี้ไม่ใช่คำสันสกฤต เมื่อพ่อได้สอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่ลูก ท่านไม่ได้ใช้คำสันสกฤต ผู้ที่ไม่รู้แม้กระทั่งภาษาสันสกฤต พ่อเพียงอธิบายในภาษาฮินดีเท่านั้น แม้ว่าพาหนะนี้รู้จักภาษาฮินดี ซินดี และภาษาอังกฤษ พ่อก็อธิบายเพียงในภาษาฮินดีเท่านั้น ไม่ว่าผู้คนเป็นของศาสนาใดก็ตาม พวกเขา ก็มีภาษาของตนเอง ที่นี้เพียงแต่ใช้ภาษาฮินดีเท่านั้น เป็นสิ่งง่ายตายที่จะเข้าใจภาษาที่นี้ โรงเรียนนี้ นำมาห้ศรัทธา: ไม่มีความจำเป็นที่จะใช้กระดาษหรือดินสอใดๆที่นี้ ที่นี้ลูกเพียงแต่ต้องจดจำคำเดียว นั่นคือ จดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับทุกคนที่จะไม่จดจำพระเจ้า อิศวร หรือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนจดจำท่านแต่พวกเขาไม่ตระหนักรู้จักท่านเลย พ่อมาและให้การตระหนักรู้จักในตัวท่าน พ่อมาและอธิบายเกี่ยวกับระยะเวลาที่ยาวนานของวงจรในคัมภีร์นี้ ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราและผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินจะเข้าใจอะไร? สิ่งนี้ง่ายมาก แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็สามรถเข้าใจสิ่งนี้ คำว่า “บาบา” ไม่ใช่คำใหม่ เมื่อผู้คนไปวัดชีวา สิ่งนี้ก็เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่า นั่นคือชีพบาบาและท่านไม่มีตัวตน มนุษย์ทั้งหมดพูดว่า “บาบา” พ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียว ดวงวิญญาณของผู้มีชีวิตทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในร่างกายของพวกเขาที่จดจำพ่อ ผู้คนของศาสนาทั้งหมดอย่างแน่นอนจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพ่อผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เราก็คือผู้อาศัยของสถานที่นั้นเช่นกัน เวลานี้เราเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ผู้คนต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! โลกใหม่นั้นบริสุทธิ์ และเวลานี้กลับมาเก่า ไม่มีใครเรียกโลกนี้ว่าใหม่อีกต่อไป ผู้คนของบาร์ตรู้ว่าเทพนั้นเคยปกครองในบาร์ตใหม่ แล้วก่อนบาร์ตใหม่เคยมีอะไร? ยุคบรรจบพบกัน มีคำตอบที่ง่ายกว่านั้น: ก่อนที่จะกลับมาใหม่เคยเป็นโลกเก่า ผู้คนไม่สามารถเข้าใจเกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันได้ง่ายนัก ช่วงเวลาระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่เรียกว่ายุคบรรจบพบกัน เป็นไปกับพ่อที่พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครร้องเรียกหาในโลกใหม่ มันได้เข้ามาในสติปัญญาของลูกเวลานี้แล้วว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ผู้คนได้เคยร้องเรียกหาในลักษณะนี้มาเป็นเวลานาน พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่โลกไม่บริสุทธิ์จะจบสิ้นลง พวกเขาพูดว่า มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่า โลกจะคงไม่บริสุทธิ์ต่อไปอีก 40,000 ปี พวกเขาอยู่ในความมืดที่สมบูรณ์ เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง เวลานี้พ่อได้นำลูกไปสู่แสงสว่าง วงจรโลกนี้มาสู่ตอนสิ้นสุดหลังจาก 5000 ปี เป็นเรื่องของวานนี้เท่านั้นที่ลูกเคยปกครอง อย่างแท้จริงเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เป็นสวรรค์ ไม่สามารถมีภัยพิบัติใดๆ ฯลฯ ในโลกที่บริสุทธิ์ได้ เพียงในอาณาจักรของราวันเท่านั้นที่มีภัยพิบัติ พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูกที่นี้ และลูกกำลังรับฟังท่านเป็นการส่วนตัวด้วยหูของลูก ใครกำลังรับฟังอยู่? ดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณมีความสุขมาก ที่ลูกได้พบพ่ออีกครั้ง ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! สิ่งนี้ไม่ต้องอาศัยการอ่านหรือการเขียนใดๆ เมื่อใครบางคนมา เขาก็ถามว่า: ทำไมคุณถึงมาที่นี้? บางคนตอบว่าพวกเขามาเพื่อพบมหาตมะที่นี้ เพราะเหตุใด? คุณต้องการอะไร? บอกฉันสิ คุณต้องการเงิน/ของบริจาคหรือ? หากเขาเป็นชั้นยาสซี เขาก็ต้องการจาปาตี เมื่อผู้คนไปพบชั้นยาสซี หรือถ้าพวกเขาบังเอิญพบระหว่างทาง ผู้คนทางศาสนาจะรู้สึกดี เพราะชานยาสซีเหล่านั้นบริสุทธิ์ น่าจะเป็นการดีที่จะให้อาหารแก่พวกเขา เวลานี้ไม่มีแม้กระทั่งความบริสุทธิ์นั้น โลกนี้ทาโมประธานอย่างสมบูรณ์ และมีชยะมากมายในโลก ผู้คนเป็นทุกข์อย่างมาก ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างเป็นทุกข์ที่นี้ พ่อพูดว่า: ไม่มีความจำเป็นที่ต้องเขียนสิ่งใด ประเด็นที่ลูกเขียนนั้นเป็นไปสำหรับลูกที่จะซึมซับ หมอก็มียามากมายเช่นกัน พวกเขาสามารถจดจำยาเหล่านั้นทั้งหมดได้ นักกฎหมายก็ต้องเก็บประเด็นต่างๆมากมายของกฎหมายในสติปัญญาของเขา ลูกต้องจดจำอะไร? เพียงสิ่งเดียวและนั่นก็ง่ายมากเช่นกัน ลูกพูดว่า: เพียงแค่จดจำชีพ

بابาผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นถามว่า: ชีพบาบาจะมาได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากลูกรู้สิ่งเหล่านี้ พระเจ้าอยู่ที่ไหน? พวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม หรือไม่กี่พูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสองคำพูดนี้ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปหรือนาม แล้วพวกเขาก็พูดว่า พระเจ้าอยู่ในแมวและสุนัข ฯลฯ ทั้งสองแนวคิดนี้ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง พ่อให้คำแนะนำของท่านเอง และพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อของลูก! ราชาโยคะที่ง่ายตายนั้นเป็นที่จดจำ บาบาสพูดว่า: เอาคำว่าโยคะออกไป เพียงแต่จดจำพ่อ เด็กเล็กๆ จะเข้าไปกอดพ่อแม่ของเขาทันที เมื่อเห็นพวกเขา เขาจะคิดก่อนไหมว่าใครเป็นแม่และพ่อของเขา? ไม่เลย ไม่มีความจำเป็นที่ต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำชีพบาบา ลูกได้ถวายดอกไม้ให้ชีวาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วัดโสมนาถนั้นเคยยิ่งใหญ่มา! มาห์มุด กุซนาวีได้มาและรูดปล้นวัดในภายหลัง วัดโสมนาถมีชื่อเสียงมากในบาร์ด ก่อนอื่นควรเป็นการกราบไหว้บูชาชีวาความรู้ทั้งหมดนี้เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ แม้ว่าลูกเคยกราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น ลูกก็ไม่รู้ว่าภาพลักษณ์ทั้งหมดนั้นไม่มีชีวิต อย่างแน่นอนชีพบาบาต้องได้มาในรูปแบบที่มีชีวิต เหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านทุกปี พวกเขาพูดเช่นกันว่า ชีวาดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณก็รู้ว่าเขาไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมา มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งที่ย่างง่าย ท่านคือพ่อของเรา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีคำสรรเสริญท่านมากมาย ไม่มีการสรรเสริญบรรพมา วิษณุ หรือช่างก้ามกานั้น ทุกคนร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าبابาได้มาและกำลังให้มรดกของเราแก่เรา พ่อทางโลกจะจัดหาทุกสิ่งให้กับลูกๆ ของเขา แต่เขาไม่ได้สอนลูกของเขา เด็กๆ ไปโรงเรียนเพื่อศึกษาเล่าเรียน และแล้วในวัยเกษียณของพวกเขา พวกเขาจะได้รับกุศร ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งทำให้เด็กในวัยเยาว์มีกุศร ที่นี้ลูกๆ ได้รับการบอกให้จดจำชีพบาบา ทุกคนนั้นมีสิทธิ์ ทุกคนเป็นลูกๆ ของพ่อ มีบางคนในบรรดาลูกๆ เช่นกันที่จดจำพ่ออย่างดีมาก บ้างถามว่า: บาบาสเราควรจดจำใคร? เราจะสามารถจดจำจุดได้อย่างไร? บางสิ่งที่ใหญ่ก็จดจำได้ อัจชะ แล้วใครคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ลูกเคยจดจำล่ะ? พวกเขาพูดว่า ท่านคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปและไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้น เป็นสิ่งผิดที่จะจดจำแสงที่ไม่มีที่สิ้นสุด ต้องมีการจดจำระลอกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ แต่ก่อนอื่นลูกต้องรู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อมาและให้คำแนะนำตัวท่านเอง แล้วท่านก็ให้ข้อมูลของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลกในรายละเอียดและโดยสรุปแก่ลูกด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น: จดจำพ่อ! เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณนี้พูดว่าเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ นั่นเคยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ทุกคนนั้นทาโมประธาน ทุกสิ่งในตอนแรกนั้นสาโทประธานและแล้วก็ทาโมประธาน ดวงวิญญาณเข้าใจด้วยตัวเองว่า เขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และต้องการที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ในดินแดนแห่งความสงบ ที่นี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความสุข เมื่อพวกเขาเคยบริสุทธิ์ พวกเขาที่มีความสุข ดวงวิญญาณพูดว่า: ชำระเราให้บริสุทธิ์เถิด เพื่อที่เราจะได้รับปลดปล่อยจากความทุกข์ ลูกเข้าใจว่า เป็นดวงวิญญาณผู้ที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณกลายเป็นผู้พิพากษาหรือนักกฎหมาย ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นราชา ฉันเป็นนั่นเป็นนี่ เวลานั้นฉันต้องสร้างนี้และรับอีกร่างหนึ่ง สิ่งนี้เรียกว่าสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ มีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ขณะที่อยู่ในร่างกาย ในอาณาจักรของราวันพวกเขามีสำนักที่เป็นร่าง เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่พ่อทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกหาพ่อ: โอ บาบาสได้โปรดมา! ลูกรู้ว่าลูกได้กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ต่อไปตามแผนของละคร วงจรเฝ้าแต่หมุนไป ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรเวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นอย่าได้ลืมสิ่งนี้! คงอยู่อย่างปราชญ์จักรกัระดารี ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก ขณะที่ลูกนั่ง เดิน และเคลื่อนไหวไปมา ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่ออธิบายให้กับลูกๆ ว่าลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ทั้งหมดที่ลูกต้องทำ คือการจดจำพ่อและรับประทานจาปาตี ก็เท่านั้น! พ่อบอกลูกที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ลูกๆ ทั้งหมดที่ท้องต้องการนั้นคือจาปาตี ท้องไม่ต้องการอะไรมากนัก ทั้งหมดที่ต้องการคือแป้งหนึ่งออนซ์ ดาลและโรตี ก็แค่นั้น! คนสามารถเลี้ยงตนเองด้วยเงิน 10 รูปี หรือคนจะสามารถเลี้ยงตนเองด้วยเงิน 10,000 รูปี คนจนกินอะไร? กระนั้นพวกเขาก็คงอยู่อย่างแข็งแรงและพละทานมัยดีมาก เมื่อผู้คนรับประทานสิ่งต่างๆ มากมาย พวกเขาที่ยังเจ็บป่วยมากขึ้น แม้กระทั่งหมอกก็แนะนำลูกให้รับประทานอาหารประเภทเดียว เพื่อที่ลูกจะไม่ล้มป่วย ดังนั้นพ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า: เพียงแค่รับประทานจาปาตี คงอยู่อย่างมีความสุขกับอะไรก็ตามที่ลูกได้รับ ไม่มีอะไรเหมือนดาลและโรตี ต้องไม่มีความละโมภมากด้วยเช่นกัน ชันยาสูชีทำอะไร? พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา และออกไปสู่ป่า พวกเขาพิจารณาว่าธาตุแห่งแสงเป็นพระเจ้า และจดจำสิ่งนั้นและคิดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์ม อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณเป็นอมตะ ไม่มีเรื่องของการหลอมรวมดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับความรู้ที่ดีเช่นนั้น ลูกมีประสบการณ์ของรางวัลและลิ้มความรู้นี้ แล้วลูกต้องลง

บัดนี้เวลาเวลานี้สติปัญญาของลูกมีความรู้ทั้งหมดว่าลูกมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ไม่มีบทบาทของใครสามารถมาถึงตอนสิ้นสุดได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและเฝ้าแต่ดำเนินต่อไป ลูกไม่สามารถถามว่า พระเจ้าได้สร้างละครนี้เมื่อไหร่ หรืออย่างไร หรือที่ไหน มันเพียงแต่ดำเนินต่อไปตลอดเวลา ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นซ้ำรอย ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี่ตามแผนของละคร ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ต่ออาณาจักรของลูกอีกครั้งตามละคร ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีการถามว่า: ละครหรือพ่อคือผู้ทรงอำนาจ? พวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ พวกเขาารู้สึกว่าท่านสามารถทำทุกสิ่งได้ พ่อพูดว่า: พ่อก็ถูกผูกโดยละครเช่นกัน พ่อต้องมาที่นี่เพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกกลับมามีความสุขในยุคทอง พ่อไปพักผ่อนในอาณาจักรสูงสุด ลูกปีนขึ้นไปบนศีรษะของพ่อ แล้วลูกก็ขี่สิงโต (ในยุคทอง) ลูกเข้าใจว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นวินาทีต่อวินาทีนั้น ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกก็มีความรู้ที่ดีมาก เวลานั้นลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและมรดก แค่นั้นเอง! ไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้กระดาษหรือดินสอ ฯลฯ แม้กระทั่งบรรพบุรุษบาบาก็กำลังศึกษาเล่าเรียน แต่ท่านไม่เก็บสิ่งใดเลย ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูก เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกก็กลับมาดีมีพลาณามัยดีเสมอ นี่เป็นประเด็นของการสร้างสม จะมีคุณประโยชน์อะไรในการจดบันทึก? ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย อย่างไรก็ตามบางคนจดประเด็นต่างๆเพื่อช่วยให้จำได้ เมื่อใครบางคนต้องจดจำบางสิ่ง เขาก็ผูกปม ลูกควรผูกปมเช่นกันเพื่อที่ลูกจะจดจำชีพบาบาและมรดก สิ่งนี้ง่ายมาก โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง บางคนพูดว่า: บาบานั้นไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ฉันจะสามารถอยู่ในโยคะได้อย่างไร? โอ! แต่ลูกสามารถจดจำพ่อทางโลกของลูก ขณะหนึ่ง เดิน เคลื่อนไหวไปมาและทำทุกสิ่ง ลูกก็เพียงแต่ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน แค่นั้นเอง! แล้วเรือของลูกก็จะข้ามผาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และเฝ้าแต่ควงหมุนวงจรของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก กลับมาบริสุทธิ์

2. อย่าละโมภต่อสิ่งใด คงอยู่อย่างมีความสุขกับอะไรก็ตามที่ลูกได้รับ เพียงรับประทานจาปาตีและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะอย่างสม่าเสมอด้วยการล่วงรู้ความลับในหัวใจของทุกคนและทำให้พวกเขาพอใจ เพื่อที่จะมีชัยชนะ จงรู้ความลับในหัวใจของแต่ละคน ด้วยการรับฟังเสียงที่ออกจากริมฝีปากของใครบางคน ลูกก็สามารถรู้ความลับของหัวใจของเขาหรือเธอ และมีชัยชนะ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะล่วงรู้ความลับในหัวใจของใครบางคน ลูกจำเป็นต้องกลับเข้าสู่ภายใน มากเท่าที่ลูกนั้นกลับเข้าสู่ภายใน ตามนั้นที่ลูกจะสามารถล่วงรู้ความลับในหัวใจของพวกเขา และทำให้พวกเขาพอใจ ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นพอใจนั้นมีชัยชนะ

คติพจน์: การวางเฉยคือผืนดินอันอุดมสมบูรณ์มากจนกระทั่งไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกปลูกที่นั่น อย่างแน่นอนจะออกผล

***** โอม ชานตี *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไมไหวหวั่นสันคลอนและสม่าเสมออย่างต่อเนื่อง

เพื่อที่ความจริงจังและกระตือรือร้นของลูกจะคงอยู่เสมอ ไม่ว่าใครก็ตามที่เข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับลูก ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นนักเรียนหรือมิตรร่วมทาง ขอให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำให้ทุกคนพอใจ ใครก็ตามที่ลูกเห็น เฝ้าแต่เก็บคุณธรรมจากพวกเขาในทุกขณะ ด้วยการรับพลังของคุณธรรมของทุกคน ความกระตือรือร้นของลูกก็จะคงอยู่อย่างสม่าเสมอ จงเป็นผู้ที่เก็บคุณธรรม มองแต่อย่างได้เห็นข้อบกพร่องใดๆ